

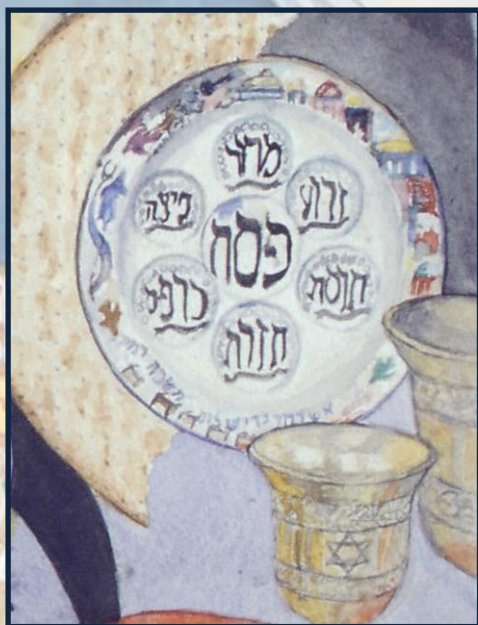

Het **HALLEEL**

De Psalmen 113-118

en

Psalm 136

Het HALLEEL

De Psalmen 113-118

en

Psalm 136

onderdeel van het grote Halleel

Geschreven en toegelicht door

ds J. Maliepaard

Halleel of **Hallél** (Hebreeuws: הלל) is een joods gebed bestaande uit de Psalmen 113 tot en met 118, ook wel het zogenaamde Egyptische Halleel genoemd, een serie lofpsalmen. Psalm 136 hoort dan bij het zogenaamde groot Halleel omvattend Psalmen 120-136. Het Hebreeuwse woord 'Hallél' betekent letterlijk "loof" of "prijs". Het woord Halleluja is hiervan afgeleid.

Het Halleel is een lof- en jubelzang en wordt uitgesproken/gezongen tijdens de joodse eredienst op alle Joodse feestdagen, met uitzondering van Poerim en op Rosj chodesj, hoofd van de maand (Wikipedea). In het bijzonder tijdens het Paasfeest worden de Psalmen gezongen/uitgesproken: Ps.113-114 voor de maaltijd en Ps.115-118 erna.

Het is niet bekend sinds wanneer het Hallel tijdens de drie grote feesten wordt gezongen. De meeste Psalmen zijn pas gemaakt in de tijd van David en daarna terwijl het Pascha, Pinksterfeest en Loofhuttenfeest al vlak na de uittocht uit Egypte werden ingesteld. (digibron)

Het is dus al een oude traditie die we ook in het Nieuwe Testament tegenkomen! Na de viering van het Pascha ging Jezus met Zijn discipelen van tafel 'nadat zij de lofzang (het Halleel) gezongen hadden' Zie Matth. 26: 17-30, Mk.14:26.

17 Op de eerste dag van de ongezuurde broden kwamen de discipelen naar Jezus toe en zeiden tegen Hem: Waar wilt U dat wij voorbereidingen voor U treffen om het Pascha te eten? 18. Hij zei: Ga de stad in naar een zeker persoon en zeg tegen hem: De Meester zegt: Mijn tijd is nabij; Ik zal bij u het Pascha houden met Mijn discipelen. 19. En de discipelen deden zoals Jezus hun opgedragen had, en maakten het Pascha gereed. 20. Toen het avond geworden was, lag Hij aan met de twaalf. 21. En toen zij aten, zei Hij: Voorwaar, Ik zeg u dat een van u Mij zal verraden. 22. En zij werden zeer bedroefd en ieder van hen begon tegen Hem te zeggen: Ik ben het toch niet, Heere? 23. Hij antwoordde en zei: Wie de hand met Mij in de schotel indoopt, die zal Mij verraden. 24. De Zoon des mensen gaat wel heen zoals over Hem geschreven is, maar wee die mens door wie de Zoon des mensen verraden wordt! Het zou goed voor die mens zijn als hij niet geboren was. 25. Judas, die Hem verraadde, antwoordde en zei: Ik ben het toch

niet, Rabbi? Hij zei tegen hem: U hebt het gezegd. 26. En terwijl zij aten, nam Jezus het brood en toen Hij het gezegend had, brak Hij het en gaf het aan de discipelen en Hij zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam. 27. Hij nam ook de drinkbeker en nadat Hij gedankt had, gaf Hij hun die, en zei: Drink allen daaruit, 28. want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden. 29. Ik zeg u dat Ik van nu aan van de vrucht van de wijnstok niet zal drinken tot op de dag wanneer Ik die met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader.³⁰”En toen zij de lofzang gezongen hadden, vertrokken zij naar de Olijfberg.”

In dit boekje vindt u het Halleel door mij met de hand geschreven op perkament, in zowel het Asjkenazische (Ps. 113-115) als ook in het Sefardische Schrift (Ps.116-118,136)

Op de rechterpagina kunt u de woord voor woord vertaling als Transcriptie lezen. U leest alles van boven naar onder, van rechts naar links. Bovendien is er de Bijbelvertaling uit de Herziene Statenvertaling toegevoegd en ook enige uitleg van mijn hand over elke Psalm afzonderlijk.

De Psalmen 115, 116, 118, 136 zijn in tweeën gedeeld vanwege de leesbaarheid en de transcriptie. De Psalmen 113 en 114 zijn in het geheel afgedrukt.

Alleen de nummers van de Psalmen 113-116 staan rechtsboven in de geschreven tekst groot weergegeven.

Psalm 119:40 LvdK

Uw woord is als een lamp, een helder licht,
een schijnsel op mijn pad, een eeuwig baken
dat in de duisternis mijn schreden richt.
Ik zwoer en ik begeer het waar te maken,
dat ik zal wandlen voor uw aangezicht,
dat ik uw recht zal roepen van de daken.

קיר הַלְלוּהָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה
הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה יְהִי
שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מְעַנֶּה וְעַד־
עוֹקֵם: מִמּוֹרָהּ־שָׁמַיִם עַד־מִבּוֹא
מִהַלְלֵי שֵׁם יְהוָה: רַם עַל־כָּל־
גּוֹיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
מִי כִי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמִּגְבִּיהָ
לְעֹלָמֹת: הַמְשַׁפִּילִי לְרַאשֵׁי־
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מִקִּימֵי מַעַסְרֵךְ
דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֶבְיֹן: לְהוֹשִׁיעַ
עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמְּךָ:
מִדּוֹשִׁיבֵי | עֲקָרָה חֲפִית אִם־
חֲבָנִים שְׂמִינָה הַלְלוּהָ:

PSAL. CXIII קיג

PSALM 113

1 הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: יְהִי שֵׁם
2

de naam van Zij JHWH . de naam van looft JHWH dienaren van looft , Halleluja

3 יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמֶּזֶרְחַ־שֶׁמֶשׁ עַד־מָבֹאוֹ

tot zijn ondergaan van zon Vanaf opgaan en tot in eeuwigheid vanaf nu gezegend JHWH

4 מִהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם

de hemelen boven JHWH boven alle volken verheven JHWH de naam van zij geloofd

5 כְּבוֹדוֹ: מִי כִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמִּגְבִּיהִי לַשֹּׁבֵת: הַמִּשְׁפִּיל
6

die diep zich neerbuigt om te wonen die zit in den hoge onze God? als JHWH Wie Zijn glorie

7 לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מִקִּימִי מֵעַפָּר דָּל מֵאֲשַׁפַּת יָרִים

verheft hij uit mest/ slijk geringe uit stof Hij doet en op de aarde in de hemel om te zien

8 אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבִי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי |
9

Hij geeft een zetel van zijn de edelsten met met edelen doet hem zitten de arme
volk van

עֲקָרַת הַבַּיִת אִם־הַבָּנִים שִׂמְחָה הַלְלוּ יְהוָה:

Halleluja! verheugd moeder van zonen het huis van de onvrucht-
bare

Psalm 113

1 . Halleluja! Loof, dienaren van de HEERE, loof de Naam van de HEERE. 2. De Naam van de HEERE zij geloofd, van nu aan tot in eeuwigheid. 3. Vanwaar de zon opkomt tot waar hij ondergaat, zij de Naam van de HEERE geprezen. 4. De HEERE is verheven boven alle heidenvolken, boven de hemel is Zijn heerlijkheid. 5. Wie is als de HEERE, onze God? Die zeer hoog woont, 6. Die zeer laag ziet, in de hemel en op de aarde; 7. Die de geringe opricht uit het stof, de arme verheft uit het vuil, 8. om hem te doen zitten bij edelen, bij de edelen van Zijn volk; 9. Die de onvruchtbare doet wonen in haar gezin: een blijde moeder van kinderen. Halleluja!

Deze psalm is een oproep aan de dienaren van de HEERE (priesters, Ps. 134, zij die God vrezen Ps. 116:16) om Zijn Naam te loven. Deze Naam moet geheiligd worden en is het waard om voor altijd te worden geprezen, ja tot in eeuwigheid. Van de opgang van de zon tot aan haar ondergang moet Zijn naam geprezen worden.

De HEERE, God van Israël is de enige ware God, die woont en troont, verheven is boven alle heidenvolken en Zijn heerlijkheid of glorie boven de hemelen. Want zegt de Psalmist: Wie is er als de HEERE, de God van Israël, die zij (als volk) dienen. Niemand! Hij woont boven al het aardse leven, maar is ook betrokken op en bewogen met het aardse leven. Hij buigt Zich diep neer en ziet wat er op aarde gebeurt.

Hij richt de geringe/zwakke op uit het stof en de arme uit het vuil, om hem te doen zitten bij de edelen, de vooraanstaanden van Zijn volk. God doet zelfs een onvruchtbare vrouw wonen in een gezin als een blijde moeder. Ze telt weer helemaal mee want God zag naar haar om.

'Onverdiende zaligheid heb ik van mijn God genoten, roem in vrije gunst alleen'.

De HEERE, de Verbondsgod van Israël ziet naar Zijn volk om. Dat vieren de Israëlieten bij alle feesten in het bijzonder bij het Pascha en het feest van de Ongezuurde broden. Het Pascha verwijst niet alleen naar het eenjarig mannelijk Paaslam, dat geslacht werd in Egypte op de 14^e Nissan en het bloed werd aan de mezoëza, de deurpost aangebracht, zodat de verderfengel dat huis zou overslaan - vandaar

dat het Pascha ook wel het voorbijgaand of overslaanoffer wordt genoemd – maar het wijst ook vooruit naar ons Paaslam, dat voor ons geslacht is, Christus 1 Kor. 5:6-8), wiens bloed Israël en allen, die bij Israël ingelijfd zijn, verzoend met God en reinigt van alle zonden, zodat Gods toorn ons voorbijgaat, omdat het Paaslam Zijn leven daarvoor gegeven heeft. (Kol. 1:13,14, 19-24).

De apostel Paulus zegt van Hem in Fil. 2:5ev

"Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was, 6. Die, terwijl Hij in de gestalte van God was, het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, 7. maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. 8. En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood. 9. Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam, 10. opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, 11. en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader."

Hij, Gods Zoon vernederde Zich, werd mens, zag om naar de geringe en arme en gaf Zichzelf als een losprijs voor velen. Om de geringe op te richten uit het stof en de arme opheft uit het vuil. Denk maar aan de blinde Bartimeüs, die riep: *"Jezus, Zoon van David, ontferm U over mij"*. Hij werd door de Heere gezien, gehoord en genezen. Mk.10:46-52

Halleluja

Psalm113:1 ber.

Gij 's HEEREN knechten, looft den HEER;
Looft Zijnen naam, verbreidt Zijn eer;
De naam des HEEREN zij geprezen;
Zijn roem zij door 't heelal verbreid,
Van nu tot in all' eeuwigheid;
Men loov' 't aanbidd'lijk Opperwezen.

כי לעולם זוסדו
כי לעולם זוסדו
כי לעולם זוסדו
כי לעולם זוסדו
כי לעולם זוסדו
כי לעולם זוסדו
כי לעולם זוסדו
כי לעולם זוסדו
כי לעולם זוסדו
כי לעולם זוסדו
כי לעולם זוסדו
כי לעולם זוסדו

א. הודו ליהוה כי טוב
ב. הודו לאלהי האלהים
ג. הודו לאדני האדנים
ד. לעשה נפלאות גדלות לבדו
ה. לעשה השמים בתבונה
ו. לרקע הארץ על המים
ז. לעשה אורים גדלים
ח. את השמש לממשלת ביום
ט. את הירח וסוכבים לממשלות בלילה
י. למכה מצרים בבכוריהם
יא. ויצא ישראל מתוכם

PSAL. CXXXVI

קלו

PSALM 136

1
2 הודו ליהוה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: הוֹדוּ לֵאלֹהֵי

voor de God Prijst/Dankt Zijn goeder- voor eeuwig want want goed (voor) de HEERE Prijst/
tierenheid dankt

3 הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱדֹנִים כִּי

want de Heeren voor de Heere Prijst/dankt Zijn goeder- voor eeuwig want de goden
tierenheid

4 לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדִלוֹת לְבָדּוֹ כִּי לְעוֹלָם

voor eeuwig want Hij alleen grote wonderen Voor verrich- Zijn goeder- voor eeuwig
- tende tierenheid

5 חֶסֶדּוֹ: לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִבּוּנָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ:

Zijn goeder- voor eeuwig want met verstand de hemel Voor de Maker van Zijn goeder-
tierenheid tierenheid

6
7 לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: לַעֲשֵׂה אוֹרִים

lichten Voor de Maker Zijn goeder- voor eeuwig want boven de wateren de aarde Voor de uitsprei-
tierenheid dende

8 גְּדִלִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם

op de dag voor de heerschappij De zon Zijn goeder- voor eeuwig want grote
tierenheid

9 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: אֶת־הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלֶת בַּלַּיְלָה

in de nacht tot heerschappij en sterren De maan Zijn goeder- voor eeuwig want
tierenheid

10 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבְכוּרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם

voor eeuwig want in hun eerstgeborene Egypte Voor treffende Zijn goeder- voor eeuwig want
tierenheid

11
12 חֶסֶדּוֹ: וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ:

Zijn goeder- voor eeuwig want uit hun midden Israë! En Hij bracht goeder-
tierenheid tierenheid

Psalm 136

1. Loof de HEERE, want Hij is goed,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
2. Loof de God der goden, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
3. Loof de Heere der heren, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
4. Die grote wonderen doet, Hij alleen,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
5. Die de hemel met inzicht maakte,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
6. Die de aarde boven het water uitspande,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
7. Die de grote lichten maakte,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig;
8. de zon tot heerschappij over de dag,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig;
9. de maan en sterren tot heerschappij over de nacht,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
10. Die de Egyptenaren trof in hun eerstgeborenen,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig;
11. en Israël uit hun midden uitleidde,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig;

Wat een bijzondere Psalm is dit. In elk van de 26 verzen eindigt de Psalmist met telkens dezelfde belijdenis: "*want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.*" Hij raakt er niet over uitgesproken. Alles wat hij noemt staat in het licht van Gods goedertierenheid, Gods trouwe verbondsliefde, die in alles naar voren komt en mag worden beleden. En dat refrein wordt door de gemeente gezegd of gezongen. Een beurtzang dus, door aan de ene kant de priesters en aan de andere kant de gemeente.

En waar begint deze beurtzang dan mee? Met tot drie maal toe op te roepen om de HEERE, de God der goden, en de Heere der heren alle eer te geven en Hem in alles te erkennen.

God is de Schepper van de hemel en de aarde, Hij is ook de Bevrijder en Verlosser van het volk Israël uit de macht van de Farao van Egypte, na tien vreselijke plagen, waarbij als laatste de HEERE alle eerstgeborenen van zowel mens als dier in Egypte trof (vs.10). Toen boog de Farao het hoofd en gaf zich gewonnen. En leidde Mozes Gods volk uit de slavernij op weg naar het beloofde land. Hem alleen komt daarvoor alle dank toe.

De priesters en de gemeente bezingen beurtelings de blijvende goedheid van Hem die Israël op zo'n machtige wijze bevrijdde, daarna de Rietzee in tweeën spleet, het volk droogvoets erdoor leidde en Farao met zijn leger erin verdronk (vs.11-15).

In het boek Exodus lezen we trouwens niets over het lot van de Farao bij de Schelfzee, wel over zijn leger, maar hier lijkt bedoeld te zijn dat ook de Farao verdronk.

Psalm 136:1,11 ber.

Looft den *HEER*, want *Hij is goed*;
Looft Hem *met een blij gemoed*;
Want Zijn *gunst, alom verspreid*,
Zal *bestaan in eeuwigheid*.

Looft Hem, *die Egypte's staat*
Sloeg in 't *eerstgeboren zaad*;
Want Zijn *gunst, alom verspreid*,
Zal *bestaan in eeuwigheid*.

Looft den *HEER*, *wiens heerschappij*
Isrel *voerd' uit slavernij*;
Want Zijn *gunst, alom verspreid*,
Zal *bestaan in eeuwigheid*.

יב בִּיד חֲזָקָה וּבְזִרְוֹעַ נְטוּיָה
 יג לְגִזְרֵי יָם-סוּף לְהַזְרִים
 יד וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
 טו וְזָעַר פְּרָעָה וַחֲזִילוּ בַיָּם-סוּף
 טז לְמוֹלִיד עַמּוֹ בְּמִדְבָּר
 יז לְמַכָּה מַלְכִים גְּדֹלִים
 יח וְהָרַג מַלְכִים אֲדִירִים
 יט לְסִיחוּן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 כ וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַחִשְׁשִׁין
 כא וְנָתַן אֶרֶצָם לְנֹחֵלָה
 כב נֹחֵלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו
 כג שִׁבְעַפְלִיטָיו זָכָר קִנּוֹ
 כד וּפְרָקָיו מִצָּרֵינוּ
 כה נָתַן לָנוּ לְכָל-בֶּשֶׂר
 כו הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם

כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו
 כִּי לַעֲוֹנָם חֲסִדָּו

13 חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָהּ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: לְגִזְרַיִם יִסְסוּף
Rietzee Voor verdelende Zijn goeder- voor eeuwig want uitgestrekte en met arm sterkte
tierenheid

14 לְגִזְרִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכּוֹ כִּי
want in zijn midden Israël En Hij deed doorgaan Zijn goeder- voor eeuwig want in stukken
tierenheid delen

15 לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: וְנָעַר פָּרְעֵה וְחִילּוֹ בַּיַּם-סוּף כִּי לְעוֹלָם
voor eeuwig want in de Rietzee en zijn leger Farao En Hij schudde Zijn goeder-
af tierenheid voor eeuwig

16 חֶסֶדּוֹ: לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: לְמַכָּה
17 Voor neerslaande Zijn goeder- voor eeuwig want in de woestijn zijn volk Voor de leider Zijn goeder-
van tierenheid

18 מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אֲדִירִים
machtige koningen En Hij doodde Zijn goeder- voor eeuwig want grote koningen
tierenheid

19 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ:
20 Zijn goeder- voor eeuwig want de Amorieten koning van Sichon Zijn goeder- voor eeuwig want
tierenheid tierenheid

21 וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: וְנָתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה
tot erfbezit hun land Hij gaf Zijn goeder- voor eeuwig want Basan de koning van En Og
tierenheid

22 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: נָחֳלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדּוֹ כִּי לְעוֹלָם
voor eeuwig want Zijn dienaar Israël Een erfbezit Zijn goeder- voor eeuwig want
tierenheid tierenheid

23 חֶסֶדּוֹ: שִׁבְשַׁפְלָנוּ וְכָר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: וַיַּפְרִקֵנוּ
24 En Hij ontrukte ons Zijn goeder- voor eeuwig want aan ons gedacht Die in onze vernedering goeder
tierenheid tierenheid.

25 מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ: נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם
voor eeuwig want aan alle vlees brood Gevende Zijn goeder- voor eeuwig want van onze
tierenheid tegenstanders

26 חֶסֶדּוֹ: הוֹדִיו לְאֵל הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ:
Zijn goeder- voor eeuwig want de hemel de God van Dankt/prijst Zijn goeder-
tierenheid tierenheid

vervolg Ps. 136

12. met sterke hand en met uitgestrekte arm,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
13. Die de Schelfzee in tweeën deelde,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig;
14. en Israël er middendoor deed gaan,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig;
15. maar de farao met zijn leger in de Schelfzee stortte,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
16. Die Zijn volk door de woestijn leidde,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig;
17. Die grote koningen versloeg,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig;
18. en machtige koningen doodde,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig;
19. Sihon, de koning van de Amorieten,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig;
20. en Og, de koning van Basan,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
21. Hij gaf hun land als erfelijk bezit,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig;
22. als erfelijk bezit aan Zijn dienaar Israël,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
23. Die aan ons dacht in onze nederige staat,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig;
24. en ons aan onze tegenstanders ontrukte,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
25. Die aan alle vlees voedsel geeft,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.
26. Loof de God van de hemel,
want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.

Na deze machtige gebeurtenis leidde God het volk dwars door de wildernis (vs.16). In deze Psalm brengt Israël dank aan Hem die machtige koningen versloeg, zoals Sichon van de Amorieten en Og van Basan. Hun land werd gegeven aan Israël, dienaar van de HEERE, als blijvend bezit (vs.21-22, zie ook Num.32 en Joz.11:23). Vervolgens

klinken er woorden van verootmoediging, waarin de situatie van het volk wordt beschreven als ' onze nederige staat'. Dat doet ons ook denken aan Mirjam (Maria), de moeder van Jezus, die in haar lofzang in Lukas 1:46-50 dat ook benoemd:

"En Maria zei: Mijn ziel maakt de Heere groot, en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker, omdat Hij heeft omgezien naar de nederige staat van Zijn dienares. Want zie, van nu aan zullen alle geslachten mij zalig spreken, want Hij Die machtig is, heeft grote dingen aan mij gedaan en heilig is Zijn Naam.. En Zijn barmhartigheid is van geslacht tot geslacht over hen die Hem vrezen. Hij heeft een krachtig werk gedaan door Zijn arm. Hij heeft hen die hoogmoedig zijn in de gedachten van hun hart, uiteengedreven. Hij heeft machtigen van de troon gestoten en nederigen heeft Hij verhoogd. Hongerigen heeft Hij met goede gaven verzadigd en rijken heeft Hij met lege handen weggezonden.. Hij heeft het opgenomen voor Israël, Zijn knecht, door aan Zijn barmhartigheid te denken, zoals Hij gesproken heeft tot onze vaders, tot Abraham en zijn nageslacht, tot in eeuwigheid."

Is dit niet de centrale boodschap van deze Psalm, in de moeite en zorgen van elke dag, waarin je als gelovige je bewust bent van je 'nederige staat' - want wie ben je als mens, als het er echt op aankomt - dat de HEERE dan in alles wordt groot gemaakt, omdat Hij jouw Schepper is, maar ook je Bevrijder, in en door de Heere Jezus Christus, Gods Eniggeboren Zoon heil, verlossing geeft. Hij ziet om naar Zijn kinderen, Hij wijst hen de weg, Hij is de Goede Herder, die dwars door het leven hen wil leiden. Denk maar aan de tweede pelgrimspsalme, Psalm 121 waarin zo treffend beleden wordt, dat *"Mijn hulp is van de HEERE,. Die hemel en aarde gemaakt heeft,"*(vs. 2)

Deze Psalm eindigt zoals hij begonnen is. Met God te danken, te loven en te prijzen, om Zijn oneindig grote zondaarsliefde ,*"want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig."*

Ps.136: 26 ber.

Geeft den God des hemels eer;
Lof zij *aller* scheps'len HEER;
Want Zijn *gunst*, alom verspreid,
Zal bestaan in eeuwigheid.

Mattheüs 26

36. Toen ging Jezus met hen naar een plaats die Gethsémané heette, en zei tegen de discipelen: Ga hier zitten, terwijl Ik daar ga bidden. 37. En Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met Zich mee en begon bedroefd en zeer angstig te worden.

38. Toen zei Hij tegen hen: Mijn ziel is zeer bedroefd, tot de dood toe; blijf hier en waak met Mij. 39. En nadat Hij iets verder gegaan was, wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.

40. En Hij kwam bij de discipelen en trof hen slapend aan en Hij zei tegen Petrus: Kon u dan niet één uur met Mij waken? 41. Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.

42. Opnieuw, voor de tweede keer, ging Hij heen en bad: Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden.

43. En toen Hij bij hen kwam, trof Hij hen opnieuw slapend aan, want hun ogen waren zwaar geworden. 44. En Hij liet hen achter, ging nogmaals heen en bad voor de derde keer met dezelfde woorden.

45. Toen kwam Hij bij Zijn discipelen en zei tegen hen: Slaap nu maar verder en rust; zie, het uur is nabijgekomen dat de Zoon des mensen overgeleverd wordt in de handen van zondaars. 46. Sta op, laten wij gaan; zie, hij die Mij verraadt, is dichtbij.

Dit boekje bevat de Psalmen 113 tot en met 118, ook wel de lofzang of het Halleel genoemd, en Psalm 136, onderdeel van het groot Halleel, tijdens de Joodse eredienst uitgesproken/gezongen op alle Joodse feestdagen, met uitzondering van Poerim en Rosj Chodesj (hoofd van de maand).

Elke Psalm is op perkament geschreven, met een kalkoenveer en met originele Sofeer-inkt.

Psalmen 113 -115 zijn in het Asjkenazische Schrift geschreven, terwijl Psalmen 116-118, 136 in het Sefardische Schrift geschreven zijn.

Ook de Heere Jezus heeft de lofzang meerdere keren gezongen, het laatst voor Zijn lijden en sterven, na het vieren van het Pascha en na de instelling van het Heilig Avondmaal. Bij de transcriptie is ook gebruik gemaakt van de Studiebijbel online en de Naardense Bijbelvertaling.

De Bijbelteksten zijn overgenomen uit de Herziene Statenvertaling.

De geschreven Bijbelteksten en het schilderij op de voorkant zijn gemaakt door ds. Sjaak Maliepaard.